

לקוטי אמרים

והטעם לפי שבאמת אין שום ממשות כלל
 במ"א שלכן נמשלה לחשך שאין בו שום ממשות
 כלל וממילא נדחה מפני האור וכך הם"א אף שיש בה
 חיות הרבה להחיות כל בעלי חיים הטמאים ונפשות
 אומות עכו"ם וגם נפש הבהמית שבישראל כנ"ל מ"מ
 הרי כל חיותה אינה מצד עצמה ח"ו אלא מצד הקדושה
 כנ"ל ולכן היא בטלה לגמרי מפני הקדושה כביטול
 החשך מפני האור הגשמי רק שלגבי קדושת נפש
 האלהית שבאדם נתן לה הקב"ה רשות ויכולת להגביה
 עצמה כנגדה כדי שהאדם יתעורר להתגבר עליה
 להשפילה ע"י שפלות ונמיכת רוחו ונבזה בעיניו נמאס
 ובאתערותא דלתתא אתערותא דלעילא לקיים מ"ש
 משם אורידך נאם ה' דהיינו שמסירה מממשלתה
 ויכלתה ומסלק ממנה הכח ורשות שנתן לה להגביה
 עצמה נגד אור קדושת נפש האלהית ואזי ממילא
 בטילה ונדחית כביטול החשך מפני אור הגשמי. וכמו
 שמצינו דבר זה מפורש בתורה גבי מרגלים שמתחלה
 אמרו כי חזק הוא ממנו אל תקרי ממנו כו' שלא האמינו
 ביכולת ה' ואח"כ חזרו ואמרו הננו ועלינו וגו' ומאין
 חזרה ובאה להם האמונה ביכולת ה' הרי לא הראה
 להם משרע"ה שום אות ומופת על זה בנתיים רק
 שאמ' להם איך שקצף ה' עליהם ונשבע שלא להביאם
 אל הארץ ומה הועיל זה להם אם לא היו מאמינים
 ביכולת ה' ח"ו לכבוש ל"א מלכי' ומפני זה לא רצו כלל
 ליכנס לארץ אלא ודאי מפני שישראל עצמן הם
 מאמינים בני מאמינים רק שהם"א המלוכשת בגופם
 הגביה עצמה על אור קדושת נפשם האלהית בגסות
 רוחה וגבהות' בחוצפה בלי טעם ודעת ולכן מיד שקצף
 ה' עליהם והרעים בקול רעש ורוגז עד מתי לעדה
 הרעה הזאת וגו' במדבר הזה יפלו פגריכם וגו' אני ה'
 דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת
 וגו' וכששמעו דברים קשים אלו נכנע ונשבר לבם
 בקרבם כדכתיב ויתאבלו העם מאד וממילא נפלה
 הם"א מממשלתה וגבהותה וגסות רוחה וישראל עצמן
 הם מאמינים ומזה יכול ללמוד כל אדם שנופלים לו
 במחשבתו ספיקות על אמונה כי הם דברי רוח הם"א
 לבדה המגביה עצמה על נפשו אבל ישראל עצמן הם
 מאמינים כו' וגם הם"א עצמה אין לה ספיקות כלל
 באמונה רק שניתן לה רשות לבלבל האדם בדברי
 שקר ומרמה להרבות שכרו כפיתויי הזונה לבן המלך
 בשקר ומרמה ברשות המלך כמ"ש בזה"ק: